

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se înapoiază.

Sibiu, 13 Noemvrie st. v.

Necumpătul este mare lucru pe lumea aceasta. Adese-ori din cauza lui, între serios și ridicol nu este nici distanța măsurată de proverbul francez.

Cu anevoie se va găsi în Europa civilisată alt popor modern și cu oarecare trecere, care să fi întrecut pe compatrioții maghiari în ceea ce privește demonstrațiunea: cât și ce poate necumpătul.

Pururea disprețuitori ai dezvoltării firești a lucrurilor, s'au apucat, de câte ori li s'a dat privilegiul, de lucruri cu totul nepotrivite pentru talia lor.

O mână de oameni, față cu o parte din locuitorii țării, mai inferiori în cultură, după ce reorganizarea Ungariei și Transilvaniei a devenit posibilă pe base constituționale, n'au voit să scie nimica de o conlucrare fericitoare a țării în armonie frățească cu celelalte popoare din țară. Necumpătul a împins pe compatrioții maghiari la croieli, de care numai Rușii, în prea marea încredere în numărul cel mare al milioanei lor, mai sânt capabili. Fără de a ține seamă, că le lipsesc și puterea fizică și cea spirituală pentru concepțiunile lor în materie de absorbire de popoare, compatrioții maghiari se vede, că s'au-aișis: „nu vrem să scim de Români, de Sârbi, de Croați, de Germani, de Slovaci, de Ruteni“.

Nici vorbă, planul compatrioților, din toată atitudinea guvernului unguresc compus din Maghiari, din toată atitudinea dietei, aproape exclusivă din Maghiari, din toată atitudinea presei maghiare, căreia îi secundază și cea jidană-germană, și căreia aplaudază, cu prea puține excepțiuni, poporul maghiar, s'ar părè serios, dacă nu s'ar vedè din imposibilitate și ridicolul lui. Căci, dacă compatrioții maghiari ar fi cât decât mai cumpetați ar înțelege, că este o opintea zadarnică, ca așa de aproape de centrul Europei și al civilizațiunii occidentale europene, un popor numai jumătate cult, cu temperament asiatic, să facă vre-o ispravă, când se apucă de un număr de două-ori așa de mare de popoare indo-euro-

pene, cu un temperament mai dispus decât al Maghiarilor pentru cultură și civilizațiune, să-l absoarbă și să-l prefacă în ceea ce este deja poporul maghiar.

În Ungaria proprie, și desnaționalizarea, după cum s'încăpășese lumea șovinistă maghiară, nu mai este cu putință. Germanii, care dela porțile Austriei, în înțeleptele mai larg, încoace, străbat până în Budapesta, ori-cât de mlădioși se prsentează acum, nu se vor înstrăina nici odată de viața lor. Tot așa Slavii din Sudul și Nordul Ungariei. Românii? Acestia sânt cu mult mai compacți în ținutul dintre Tisa și Carpați, încât fărîmiturile sporadice de element maghiar dintre dinșii s'î potă absorbi.

Cu deosebire vedem în Transilvania, că toate deosebirile cu reuniuni diverse de maghiarisare, aduse în viață cu atâta seriozitate patetică, spriginite de legislațiune și de guvern și de presa și societatea maghiară, rămân fără de alt efect, decât de acel ce provoacă surisul. Apoi spaima cu Sécuii, care aveau să umplă Câmpia și cealaltă Transilvanie, nu mai are nici efectul curiosității. Sécuii risipiți prin țară, ca și Ciangăii aduși din Bucovina, se românisează în mânia șovinismului maghiar.

Ca lângă pateticul cu inscenarea maghiarisării, ridicolul să fie cu atât mai strigător, avem ocaziunea să cetim în ziare maghiare „scandalul ne mai audî“, că în Pesta-nouă există o societate, ai cărei membri au să plătească un crețar pedeapsă de fiecare cuvînt maghiar; ear' „Székelyföld“ scrie cu părere de rău, că Sécuii, a căror misiune ar fi a maghiarisa Transilvania, fug „de foame drăguț Doamne“ în România, ca să-și stempere foamea, dar' totodată, să „cadă victime romanisării!“

Să nu creadă nimenea că ne bucurăm de contrastele din tabloul de mai sus. Pe noi ne supără, și încă foarte mult, că este cu putință așa ceva în patria, ai cărei fii sântem și noi Români.

Ne supără, fiindcă avem cea mai firmă convingere, că ar fi cu mult mai

bine, dacă în locul seriosului-ridicol din partea conducătorilor destinului țării, am vedè o nisuiță armonică din partea tuturor popoarelor spre promovarea binelui material și intelectual al țării, care bine să fie apoi un bun comun al tuturor locuitorilor, fără deosebire de naționalitate, din țară.

Eată leacul, prin care țeara ar corespunde așteptărilor Europei occidentale în oarele de pericol, despre care se vorbesce acum, din zi în zi mai mult, că se apropie. Mijlocul acesta ar putè servi și pentru a răi dojeneie ce se trimit tot mai des naționalității necumpătate maghiare, prin mediul presei occidentale. „Frankfurter Zeitung“ credem, că nu s'ar mai vedè motivată a scrie, că, dacă Maghiarii nu vor avè „destulă prudență politică ca să împace pe Români, promovând dezvoltarea culturală, conform obligamentelor legale ale statului unguresc, va fi o dorință justificată a poporului german, ca poporul subjugat să se consolideze afară de statul unguresc, pentru-că numai în chipul acesta se va putè susține Peninsula-Balcanică înclinată spre sfera intereselor germane și contra prepotenței slave rusesce“.

Cumpătul, ca prudență politică, din partea naționalității maghiare, ar fi totodată și scutul cel mai sigur contra veleităților „irredentiste“ și a ori-cărei scrieri de felul acesta.

Necumpătul a fost, este și va rămânè pururea stricăcios și periculos.

Al patrulea proces de presă al nostru.

Ieri curtea cu jurați din Cluj a pronunțat un verdict, care merită toată atențiunea legistilor din toate țările civilizate.

În numărul 115 din anul curent al „Tribunei“ s'a publicat o notiță, prin care președintele din Mediaș al reuniunii maghiare de cultură, dl Nyárady Simon, s'a simțit atins în onoarea sa. În loc însă de a ne cere o rectificare, dl Nyárady ni-a cerut prin o scrisoare adresată redacțiunii să numim pe corespondentul nostru din Mediaș. Scrisoarea aceasta a fost publicată în numărul 127 al „Tribunei“, ear' dlui Nyárady

îs'a răspuns, că sântem gata de a publica rectificarea, ce ne va trimite, dar' pe corespondentul nostru nu s'î numim.

Nici acum însă dl Nyárady nu rectifică, ci trage în judecată pe redactorul răspunzător, atunci dl Septimiu Albini, și pe directorul „Tribunei“.

Acușajii sânt citați, și în fața judecătorului de instrucțiune eu am declarat, că nu am știut și nu știu, precum nici nu șiam nimic despre publicarea în coloanele „Tribunei“ a notiței privitoare la dl Nyárady, deoarece rubrica „Cronice“, în care s'a publicat acea notiță, nu m'è privesc, ear' dl Albini a declarat, că va numi pe autorul notiței, numai însă după ce va fi luat nouă informațiuni dela corespondentul nostru din Mediaș, pe care îl cunoașce personal și îl scie om vrednic de toată încrederea. Deocamdată dl Albini a primit răspunderea.

Aici s'a curmat instrucțiunea procesului. Sânt câteva zile în urmă primim actul de acușare și sântem citați pentru ziua de ieri la pertractarea finală în fața curții cu jurați din Cluj.

E evident, că instrucțiunea nu era încă completă, deoarece dl Albini declarase, că va numi pe autorul notiței și că numai deocamdată primescè răspunderea. D-sa a cerut dar' acum, în termen legal, să fie citat la pertractarea finală și dl Georgiu Pop, comerciant în Mediaș, autorul notiței incriminate.

A și fost citat dl Pop, s'a și prezentat la Cluj.

Eată acum actul de acușare, care este un adevărat specimen în materia aceasta. Îl reproducem întocmai cu particularitățile sale:

Tekintetes kir. törvényszék mint Sajtó bíróság!

Slavici János és Septimiu Albini szerkesztő urak felelősége alatt N. szeptemberben megjelenő „Tribuna“ napilap folyó évi 115-ik számában a hirrovatak között *Un Compion al Kulturii egyet- uluj Din Mediaș* tétetett közzé, mely mint a cikk egész tartalma mutatja ellenem lévén, intézve 's megnevez engemet, magyar viseletű Öltönyemet, hivatali állásomat hogy köztisztviselő vagyok és az E. M. K. E. medgyesi fiokkór elnöke, tehát minden tévedést kizár személyem azonosságáról;

Olyan valótlan állításokat és becsület sértést követtek ell személyem ellen melyért a tekintetes kir. törvényszékhez f. evi juniushavában a panaszi bejelentésemet megtettem; melynek-folytán a vizsgálát megis ejtetett, f. évi 25 sz alatti végzés folytán.

Vádelemlenet következőkben terjesztem elő: A vádtárgyáttevő *Compion al Kulturii egyet- ului Din Mediaș* oda irányult, hogy engemet a medgyesi nem Magyar ajku nemzetiségűek előtt gyűlölté tegyen és ott ugy a hivatali állásomra, mint a Kultur egyetel fiokkór elnökségge lehetetlené tegyen; legalább ezt bizonyítja a „Tribuna“ napilap f. évi 127-ik számában, Ujabb támadása és hosszasan vellem vallófogalkazása által engem nemcsak

Foița „Tribunei“.

Sgârcitul.

Comedie.

De Molière.

(Urmare.)

Actul al cincilea.

Scena I.

Harpagon, un comisar.

Comisarul. — Las' pe mine, eu, mulțumită lui Dumneșeu, îmi pricep meseria. Nu astăzi întâiași-dată m'è pun să caut hoji; și ai voi să am atâtea pungi de câte o mie de franci, căți oameni am dus în furci.

Harpagon. — Toți judecătorii au interes de a se amesteca în afacerea aceasta; și dacă nu m'î-se vor găsi banii, am să-î trag în judecată pe judecători.

Comisarul. — Trebuie să facem toate urmăriile cuvenite. Dicați, că în această lădiță au fost?...

Harpagon. — Dece mii de galbeni bine numărați.

Comisarul. — Dece mii de galbeni!

Harpagon. — Dece mii de galbeni.

Comisarul. — Furtul e foarte însemnat.

Harpagon. — Nu este chin destul de mare pentru această crimă enormă; și dacă hoțul rămâne nepedepsit, nici cele mai sfinte lucruri nu sânt în siguranță.

Comisarul. — Și în ce fel de monede era suma aceasta?

Harpagon. — Tot galbeni cu zimți, unul ca unul.

Comisarul. — Și pe cine bănuiesci de acest furt?

Harpagon. — Pe lumea întreagă; cer să arestezi orașul întreg dimpreună cu mahalalele lui.

Comisarul. — Dați-mi voie să vă spun, că nu trebuie să năpăstuiesc pe nimeni, ci să încerc a pune frumusele mâna pe câteva dovezi, pentru-ca apoi să proced cu toată asprimea la descoperirea banilor ce vi s'au furat.

Scena II.

Harpagon, Comisarul, Jupân Jacques.

Jacques. — (În fundul scenei, întorcându-se spre partea, din care vine.) Am să mă întorc numai decât: să-î tăiați fără de întârziere gâtul; să curățiți picioarele; să-î puneți în apă fierbinte și să-î spânzurați de cuier.

Harpagon. — (Cătră Jacques.) Pe cine? pe cel ce m'a prădat?

Jacques. — Vorbesc de un purcel, pe care m'î-l-a trimis intendentul d-voastre; vreau să vi-l găsesc după gustul meu.

Harpagon. — Nu de asta e vorba; eată aici domnul acesta, căruia ai să vorbești despre altele.

Comisarul. — (Cătră Jacques.) Nu te spăria; sânt un om, de care n'are să-ți fie frică, și lucrurile au să se petreacă cu toată blândețea.

Jacques. — E poftit și Domnul la masa d-voastre?

Comisarul. — Nu trebuie, iubite amice, să-î tănuiesci nimic stăpânului d-tale.

Jacques. — Pe legea mea, domnule, am să arăt tot ceea ce știu gâti, și am să vă tratez cât numai m'î-se va putè de bine.

Harpagon. — Nu e vorba de aceasta.

Jacques. — Dacă nu vă voi servi o carne atât de bună, cum aș dori, vina e numai a intendentului nostru, care m'î-a scurtat aripile cu foarfecile economiei lui.

Harpagon. — Trădătorule! aici nu e vorba de prânț, ci de alt ceva: vreau să-î spuie de scii despre banii, de care am fost prădat.

Jacques. — Ți-a furat cineva bani?

Harpagon. — Da, punșăule, și am să te duc la furci, dacă nu m'î-înapoiezi.

Comisarul. — (Cătră Harpagon.) Nu-î năpăștiți, vă rog. Eu văd din fața lui, că e om cinstit și că are să vă descopere ceea ce voiți să știți, fără-ca să mai avem nevoie de a-l arunca în temniță. Da, amice, nu are să-ți se întempele nimic, dacă ne vei spune tot ceea ce s'a petrecut, ba vei fi recompensat după toată cuviința de stăpânul d-tale. I-s'au furat astăzi banii; nu se poate să nu știi ceva în afacerea aceasta.

Jacques. — (Încet, la o parte.) Eacă! asta-mi trebuia, ca să mă răsun asupra intendentului nostru. Decând a intrat în casă, el e favoritul, sfaturile lui sânt ascultate, și simt

încă pe spinare bătaia, ce am primit-o mai adinaoară.

Harpagon. — Ce bolborosesci?

Comisarul. — (Cătră Harpagon.) Dați-i pace; el se prepară, ca să vă spună; v'am spus, că e om cinstit.

Jacques. Stăpâne, dacă voesci să-ți spun adevărul, eu cred că dl intendent al d-voastre e cel ce vi-a jucat festa.

Harpagon. — Valerie?

Jacques. — Da.

Harpagon. — El, care-mi părea atât de credincios?

Jacques. — Chiar el. Eu cred, că el v'a prădat.

Harpagon. — Și de ce o crezi aceasta?

Jacques. — De ce?

Harpagon. — Da.

Jacques. — O cred — fiindcă așa cred eu.

Comisarul. — Dar' trebuie să ne spuie indicile, pe care le ai.

Harpagon. — 'L-ai vădut cumva umblând pe la locul, unde-mi aveam banii?

Jacques. — Așa-i! — în adevăr! — Unde erau banii d-voastre?

Harpagon. — În grădină.

Jacques. — Întocmai. 'L-am vădut făcându-și de lucru prin grădină.

Comisarul. — Și banii în ce erau ei puși?

becășletemben s'ert, hanem arra czéloz, hogy alaptalan rágalmozásával éngemet hivatalra alkalmatlannak és képtelennek tüntettvén fel, a közönség előtt lealázzon és gyűlöletessé tegyen.

A különfélek rovatába f. évi „Tribuna” 115 sz. a *Un Compion al Kultur-egyletului Din Mediaș*, hogy én egy román legendy az utan megamadtam volna és erőszakaltam a nemzeti övét elvenni, mivel veredésbe elegyettem volna és a román fia éngemet felpozatt, ily valotlan rágalokkal illetett.

A vizsgálat folyamán az incriminált cikkek-kezerzőjét mind ezideig nem adtákki és a felelőséget el válalták a megnevezett szerkesztő urak.

Ennélfogva Slavici János és Septimiu Albini szerkesztő urakat egyenkint az incriminált cikkek ben foglalt 's az 1884 évi 18. t. cz., 11 és 12 §§. saba ütközösajtvétség elkövetésével vádolom és tisztelettel kérem a tekintetes kir. törvényszéket mint sajtóbírósat:

Méltosztassék jelen ügy nyilvános esküszéki tárgyalásra határ időt tűzni, arra Slavici János és Septimiu Albini felelős szerkesztő urakat mint vádlottakat béidézni 's a kifejendőkhez képest az 1848. 18. t. cz. 11 és 12 §§ értelmében törvényt es igazságot szolgáltatni.

Maradtam
Medgyesen 1886 Oktober 12-en.

Tisztelettel:
Toldalagi Nyárady Simon,
kir. segédelekkvvezető.

Pe românesce:

Spectabile tribunal reg. ca judecatorie de presă!

În nrl. 115 din a. c. al diarului „Tribuna” ce apare sub răspunderea domnilor redactori Ioan Slavici și Septimiu Albini în Sibiu, în rubrica scirilor s'a publicat *Un Compion al „kultur-egylet”-ului din Mediaș*, care precum arată întregul cuprins al articolului fiind îndreptat contra mea și mă numesc pe mine, portul meu maghiar, pozițiunea mea oficială, că sânt funcționar public și președinte al filialei din Cluj pentru E. M. K. E. — deci exclude ori-și-ce rățeire în ceea-ce privește identitatea persoanei mele.

Au comis contra persoanei mele afirmări neadeverate și v'et'mare de onoare, pentru care a făcut în luna Iunie anul curent ar'etarea mea la spectabilul tribunal reg., în urma căreia s'a și făcut cercetarea în virtutea hotărârii de sub nr. 25 a. c.

Îmi desvolt acusa în următoarele:

Compion al „kultur-egylet”-ului din Mediaș, care formează basa acusei, are tendența, ca să mă facă urgisit în fața naționalităților nemaghiare din Mediaș și să mă facă imposibil atât pentru pozițiunea mea oficială, cât și ca președinte al filialei „kultur-egylet”-ului; cel puțin aceasta o arată atacul mai nou ce 'mi-se face în n-rul 127 al „Tribunei”, în care se ocupă lung cu mine și nu numai mă atinge în onoarea mea, dar' mai are și scopul, ca prin calumni neîntemeiate să mă arete incapabil și nepotrivit pentru oficiu și să mă înjosească și să mă facă urgisit înaintea publicului.

În rubrica varietăților din Nr. 115 a. c. al „Tribunei” *Un compion al „Kultur-egylet”-ului din Mediaș*, că așa fi atacat în drum pe un flăcău român și 'l-ași fi silit să-i iau brâul național, cu care apoi m'as fi înc'erat și băietul român m'a palmuit, — cu asemenea calumnii neîntemeiate m'a tratat.

În cursul cercetării până acum nu au de-nunțat pe autorul articolului incriminat și numiții domni redactori au primit răspunderea.

Deci acus pe domni redactori Ioan Slavici și Septimiu Albini, pe fiecare în deosebi, de a fi comis delictul de presă cuprins în articolul incriminat și contrar §§. 11 și 12 din artic. de lege XVIII din anul 1848 și rog cu toată stima pe Spectabilul tribunal regesc ca judecatorie de presă:

Să binevoască a pune soroc pentru pertractarea publică a acestei cauze în fața curții cu jurați, să citeze la aceasta pe domni redactori răspunzători Ioan Slavici și Septimiu Albini, ca acușați, și după cele ce se vor desfășura să

facă lege și dreptate în sensul §§-lor 11 și 12 ai art. de lege XVIII din anul 1848.

Am remas

cu stimă

În Mediaș, 12 Octomvrie 1886

Toldalagi Nyárady Simon,
ajutor reg. de cărți fonciare.

Ori-și-ce om cu oare-care competență în materie de drept va constata în acest act de acușatiune trei greșeli esențiale.

Ântăiu: eu sânt acusat ca „redactor” (szerkesztő), deși nici nu sânt „redactor”, nici nu am primit răspunderea, nici în sensul legii nu sânt răspunzător, căci curtea cu jurați din Cluj s'a pronunțat odată în ceea-ce privește răspunderea mea.

A doua: în actul de acusare nu se citează cuvintele, prin care acusatul se simte atins, ca să putem sci, pentru-ce avem să ne apărăm.

A treia: Acusatorul cere să fim condamnați pe basa art. XVIII, §§-ii 11 și 12 din 1848, precând pentru Ardeal nu acest articol de lege are valoare.

După toate aceste nu numai verdictul de condamnare, ci și numai pertractarea finală a procesului ne părea imposibilă. De aceea nu 'i-am dat procesului nici o importanță. Deși o pășiserăm în două rinduri la Cluj, aveam cea mai deplină încredere, că de astădată nu o vom păși.

Ne-am înșelat: am pășit-o și acum.

Procesul s'a pertractat și curtea cu jurați a pronunțat verdictul de condamnare și contra d-lui Albini, și contra mea, deși puteau să aibă convingerea, că autorul este dl G. Pop, care era present și a declarat în mai multe rinduri, că d-sa a scris notița, și că primesc însuși răspunderea pentru cele cuprinse în ea, ba chiar acusatorul a mărturisit, că dl G. Pop, e acela, de care se simte jignit.

Ear' tribunalul nu a cassat verdictul curții cu jurați, ci a pronunțat sentența pe basa unui verdict, în care era o contradicție esențială, și a condamnat pe dl Albini la opt zile închisoare și 10 fl. amendă, m'a condamnat pe mine la trei zile închisoare și alți 10 fl. amendă, ba ne-a mai însărcinat și cu 40 fl. cheltuieli, deși acusatorul a declarat mai înainte de a se fi pronunțat sentența, că cere — nu pentru d-sa, — ci pentru „reuniunea maghiară de cultură” cheltuielile.

Îmi rezerv a face o dare de seamă despre mersul pertractării finale. **Ioan Slavici.**

Revistă politică.

Sibiu, 13 Noemvrie st. v.

Acum, după-ce Kaulbars cu toți consuli rusesci au părăsit Bulgaria, toată lumea politică e curioasă să scie, ce are de a face Rusia, deoarece-nici pe departe nu se poate admite, că guvernul rusesc se va mulțumi numai cu ruperea raporturilor diplomatice. Cele mai zeloase sfătuitoare sânt foile rusesci, dar' și aceste orbecă în întunec, pentru-că până acum nu există nimic, din ceea-ce s'ar pute deduce, ce anume intenționează Rusia să facă. E de temut, că Rusia umblă cu gândul de a surprinde, și această temere poate că nici n'ar fi cu totul neîntemeiată.

O telegramă ce am primit-o alaltăieri din Bucuresci ne spune, că urđitorii mi-

litari ai atentatului în contra principelui Alexandru, Grueff, Bendereff și Dimitrieff se află de present în România și că ei ar fi amenințat de acolo regența cu o revoluție în Bulgaria. Nu ar fi deci tocmai imposibil, că Rusia, după-ce nu 'i-a succes a provoca în Bulgaria o revoltă în contra regenților, voiesce să ducă acum din afară revoluția în Bulgaria. Guvernul român a recercat deja odată pe domni Grueff și Bendereff, să nu petreacă în apropierea graniței bulgare; și sântem siguri, că și acum va alunga de pe teritorul României pe acești revoluționari străini.

După o scire din Cairo, 50,000 Abisinieni stau gata de a pleca sub comanda lui Ras-Alula la Cassala. Se înțelege, că și această scire, ca tot ce se întâmplă acum pe acest pământ, se aduce în legătură cu cestiunea orientală. Și ea e și destulă, ca să ne revoace în memorie faima ce s'a ivit mai înainte despre învoeli ruso-abisiniane și ne face a presupune, că Rusia chiar și în Africa voiesce să pregătească perplexități Angliei și Italiei. Aceste temeri de complicațiuni, care în urma unui conflict european ar pute să se nască și în alte părți ale lumii, le împărtășesc dealtmintrelea și politiciii din Rusia. După-cum 'i-se comunică din Petersburg „Corespondenței Politice”, și acolo se ocupă oamenii serios cu rolul, ce 'l-ar pute juca imperul chinez față cu Rusia în cazul unui conflict european.

În legătură cu plecarea generalului Kaulbars la Constantinopol se presupune, că comisarul rusesc se va folosi de acest privilegiu, spre a se pune în legătură cu puterea suzerană și spre a reflecta la spriginul Turciei pentru de a rezolva cestiunea Bulgariei în sens rusesc. După o depeșă din Constantinopol, Poarta să se fi și declarat încă înainte de sosirea generalului Kaulbars gata, a primi rolul unui mijlocitor între Rusia și Bulgaria. Aceasta s'ar fi întâmplat în urma unei recercări din partea regenței, care și acum crede, că cea mai bună cale spre înlăturarea dificultăților este o înțelegere cu Rusia prelungă scutirea cunoscutului ei punct de plecare.

„Reforma” din Roma scrie: De sigur Austria ar strica Italiei în Salonichi și mai puțin, ca desvoltarea puterii rusesci în Balcani, și de aceea guvernul italian nici nu a cređut vre-odată, că consimțirea ei cu politica orientală austriacă va trebui să fie necondiționată. În actuala stare Austria a sciut să insufle simpatii, dar' tot așa precum un om în toată firea n'ar pute să denege aprobarea declarărilor contelui Kálnoky, va și admite, că atitudinea Austriei nu procede din o trebuință a inimii, ci dintr'un interes oare-care. Acest interes e deci și al Italianilor, cătă vreme în Viena se ține, că Balcanii n'au să fie nici ai Austriei nici ai Rusiei, ci ai popoarelor ce-'i alcătuiesc.

În camera italiană a prezentat ministrul de externe contele Robilant

la 23 l. c. actele cu privire la cestiunea bulgară și la conflictul italo-columbian. Duminecă va răspunde contele Robilant la interpelațiunile ce 'i-s'au făcut în cestiunea bulgară.

Cu privire la miscările antipale din Italia diarul clerical din Paris, „Le Mond” 'i-se scrie din Roma cu datul de 20 Noemvrie, că în urma celei din urmă note a Papei cătră puteri, în care acestora li se atrage atențiunea asupra pretinselor excese anticlericale în Italia, Austria va lua inițiativa de a se înțelege cu puterile, care au sudiți catolici, spre a influența la guvernul italian, ca cel puțin persoana Papei să fie scutită de insulte. Neliniștit prin aceste sciri, guvernul italian din partea sa a adresat o notă cătră puteri, prin care Robilant a accentuat, că lui nu-'i stă în putere de a păși în contra manifestațiunilor anticlericale, deoarece-ce pe acele le admite însuși constituția. După „Neue Freie Presse” în Viena nu se scie absolut nimic de un asemenea pas al Austriei și e și greu a se presupune, ca în momentul de față Austria să fi făcut de dragul Papei vre-un pas, ce s'ar îndrepta direct în contra Italiei.

Din Bucovina.

(Informațiuni particulare ale „Tribunei”.)

Expoziția din Cernăuți.

Se inchise expoziția din Cernăuți, așa numită „Landes-Ausstellung”, fără ori-ce pompă, ci prin simpla absentare a publicului dela expoziție. După ameađi, în ziua închiderii, nu mai era nimenea la expoziție, de aceea ușile ei nici nu erau deschise. Ea a ținut mai preste patru săptămâni. Precum de înflăcărăt era publicul la deschiderea ei, așa de apatic a fost cătră sfirșitul ei. Un public intru adevăr foarte mulțumitor. Pe la început plouau și străinii din depărtare, ca să vadă „Landes-Ausstellung”-ul din Cernăuți, spre sfirșit însă se curmă și interesul pentru cei din străinătate. La sfirșitul expoziției nu aflăm nici un străin din alte părți. Expoziția își perdū interesul seu ca și ori-ce om, ce se apropie de bătrânețe adânci. Astăđi bat ciocane în expoziție, și unde se ridicau paviloane frumoase, astăđi se găsesc numai bărne, cari le pun lucrătorii pe care, spre a le transporta în oraș. În locul obiectelor varii ale muncii omenești de pe câmpiile și latifundiile Bucovinei, cum și a orașelor mari austriace, găsim numai movile de bărne, rămășițe ca după un iarmaroc mare de țeară.

S'au dus comerțanții, s'au dus cumpărătorii, și au rămas numai urme dela o viață foarte vioaie omenească, unde după decenii de ani, se va găsi cu mare greutate poate numai un cuiu sau o lăcată, sau un feruș dela o grindă, cam puțină isbândă pentru un s'erman archeolog, ce cu sudoarea pe frunte va căuta să studieze mărimea și însemnătatea expoziției din anul 1886.

Multă activitate omenească modernă era concentrată aci pe locul acesta, ce se chiamă la Cernăuți „Schiesstättle”. Vechiătății și activității ei s'a dat un loc mai potrivit în oraș, și asta desigur s'a găsit în „Gewerbeschule” din oraș. Expozițiile au ajuns în secolul al 19-lea la o mare însemnătate și în ele s'a aflat măsura progresului unei țeri sau împărății. Ele sânt invenția

Harpagon. — Într-o lădiță.
Jacques. — Ei, poftim. 'L-am v'edut cu o lădiță.

Harpagon. — Ei bine, cum era lădița aceasta? — O să v'ed, dacă a fost a mea.

Jacques. — Cum era?

Harpagon. — Da.

Jacques. — Era . . . era întocmai ca o lădiță.

Comisarul. — Asta se înțelege de sine. Descrie-ni-o puțințel, ca să vedem.

Jacques. — Era o lădiță mare . . .

Harpagon. — Ceea-ce 'mi-s'a furat era mică.

Jacques. — Apoi da! — era mică, dacă voim să luăm lucrul astfel; eu ție însă, că era mare cât pentru ceea-ce conținea.

Comisarul. — Și ce culoare avea?

Jacques. — Ce culoare?

Comisarul. — Da.

Jacques. — E de o culoare . . . așa, . . . de o anumită culoare. N'ați binevoit să mă ajutați a spune?

Harpagon. — Ce fel?

Jacques. — Nu era roșie?

Harpagon. — Nu, ci cenușie.

Jacques. — Ei! poftim roșietică-cenușie, așa voiam și eu să ție.

Harpagon. — Nu mai rămâne nici o îndoială, asta e, desigur asta. Serie, domnule, scrie mandatul de arestare. Sfinte Doamne! în

cine să te mai încređi? nu mai poți jura în nimic; după toate aceste încep a crede, că așa pute să mă prad eu pe mine însumi.

Jacques. — (Cătră Harpagon.) Eată-'l, stăpâne, se întoarce tocmai. Nu cumva să-'i spu-neți, că eu sânt acela, care vi-a descoperit fapta.

(Va urma.)

In care limbă să facem instrucțiunea copiilor nostri?

IV.

(Urmare.)

Această importanță vom cunoașce-o în întreg cuprinsul ei, dacă vom admite adevărul principal, că scopul instrucțiunii primare și secundare nu este câștigarea de cunoștințe, ci desvoltarea calităților spirituale ale omului și nobilitarea sentimentelor lui.

După acest principiu, instrucțiunea nu are menirea de a înzestra mintea copilului cu cunoștințe pozitive, decât numai în linia a doua. În linia primă din contră științele predate sânt numai mijloacele spre scopul cel adevărat. Ele formează numai materialul de exercițiu, prin care facultățile psihice ale elevului au să ajungă la desvoltarea recerută, au să se perfecționeze. Drept aceea copiii nostri nu cercetează scoala numai pentru-ca să învețe limbi, științe naturale, istorice, matematici etc., ci pentru-ca prin deprinderea cu aceste științe să învețe a cugeta,

a judeca în mod corect, ear' prin cugetarea corectă și voința lor să fie determinată a săvârși fapte corecte și bune.

Așadar' ocuparea copiilor în școală cu diferitele ramuri ale științelor omenești nu are de scop principal perfecționarea obiectivă în aceste științe, ci mai ales perfecționarea subiectivă a omului ca ființă gânditoare și voitoare. Nu încapă îndoială, că deodată cu acest câștig primordial, școlarii vor câștiga am'uratură etății și gradului lor de desvoltare și elementele științelor, de care instrucțiunea se servese, și care apoi vor forma baza pregătirii pentru viața practică, pentru cariera specială fie aceasta plugăritul, care îl învață copilul dela tatăl seu, fie un meșteșug și așa treptat până la universitate.

Pentru noi este important a constata, că scopul principal, urmărit de școlile primare și secundare este desvoltarea subiectivă a omului ca ființă psihică.

Nu vom judeca deci valoarea iustrucțiunii copiilor nostri după cantitatea științei, pe care ei o aduc acasă, sau mai bine ție, pe care memoria lor o imaginează, ci vom judeca-o după abilitatea, cu care mintea lor primesce impresiunile lumii externe; vom judeca-o mai departe după dibăcia, cu care rațiunea lor scie să ordoneze impresiunile primite și după modul, cum aceste impresiuni vor determina voința și activitatea lor.

Subsumând toate aceste rezultate sub o noțiune principală, ne putem exprima în modul următor: Valoarea instrucțiunii trebuie să o judecăm după caracterul, care s'a desvoltat în copilul, care a primit-o; căci ce este caracterul, dacă nu modul de a cugeta, a voi și a lucra?

Dacă școlile primare și secundare vor urma acest principiu, ele nu vor pregăti pe elevii lor pentru viața practică, nu îi vor pregăti pentru nimic, ci pentru — toate. Îi vor face stăpâni preste gândirea și voința lor, îi vor înv'ea să se scie folosi de aceste în toate împrejurările, totdeauna însă în mod constant și demn de numele de om.

Ear' îndeletnicirile, cu ajutorul cărora omul are să-'și asigure în vieța practică pânea de toate țiilele, nu se învață în școlile primare și secundare, în aceste se câștigă numai puterile spirituale și morale trebuincioase și este destul, dacă prelungă acest câștig neprețuit se mai adaug în a doua linie și elementele pozitive, care dela sine rezultă din ocupațiunea sistematică cu diferiții rami de știință.

Care va să țiecă, scopul școlilor din cestiune este în prima linie educativ și numai în a doua instructiv.

(Va urma.)

secolului nostru. La expoziții se cunoaște starea adevărată a agronomiei și a industriei, îndeobște ale activității omenești și nevrând e silit ori-ce industriaș sau agronom, spre a compara lucrativitatea sa și a megieșilor sei cu cea străină și a afla greșeli și sminteli, unde până acum nici nu se gândia, precum și a se gândi la îndepărtarea lor, ce fără de ea nu s'ar fi făcut. La expoziții se încheie legături comerciale și industriale, ce până deunăzi nu erau cu putință. Expoziția nașce inventatori; căci unii, ce până acum nu se gândiră de loc la ameliorarea activității lor de ambiție, de a fi admirat de un public mare și necontent schimbător, se gândesc și și noapte la lucruri nouă, ne mai pomenite printre oameni, și după muncă prea îndelungată iscodesc la invenții, cari găsesc admirarea tuturor într-un adevăr. Prin aceste invenții nouă se introduce un spirit nou în lucrăritivitatea conaționalilor, une-ori a genului omenesc înedecun.

Expoziția din Cernăuți trebuia deci să aibă mare însemnătate culturală pentru țeară, fără distingere de națiuni și confesii. Avut-a ea însă această într-un adevăr pentru țeară? Aceasta e o chestie, a cărei rezolvare o căutam în tot decursul expoziției cernăuțene și ale cărei rezultate de-abia le putem scrie, după-ce ne-am desbărat de influența vehementă continuă a expoziției.

Este o industrie în țeară și ce poziție ocupă agronomia în țeară? Care popor este purtătorul industriei, agronomiei și al culturii în țeară? Și ce poziție are poporul român în Bucovina?

Bucovina e o țeară curat agricolă, industria ei de-abia e în nascere, susținută mai ales decâtă jidănie. Productele țerii au deci greutatea lor în sate, unde locuiesc cultivatorii pământului. Dughenile din orașe vând produsele industriei străine, ce sunt importate dela fabrici din alte provincii ale Austriei sau din Viena, — ele n'au în depozitele lor nici un fabricat al fabricelor bucovinene.

În Bucovina numai acele orașe au putut să se ridice și să scape de fisonomia iarmarocelor de vite și produse economice, unde printr'un timp îndelungat a fost concentrarea elementelor inteligente și mai ales străine. Orașele aceste au de aceea și un caracter cu totul neromân, un centru de limbi străine, din alte provincii austriace. În Bucovina nu sunt orașele efluxul producției române sau rutene, ci centrele factorilor altor țeri. În Bucovina avem deci foarte puține orașe, dacă se pot astfel numi, în cari cu greu s'ar găsi însușirile orașelor din Occident. Unicul, Cernăuți au făcut în deceniile trecute un progres nepomenit și se poate numi cu tot dreptul oraș. Aici e centrul autorităților civile, militare și al comerțului. Raportul orașenilor e însă foarte slab cu sătenii, deși multă inteligență, din oraș emigrează în sate și inteligența satelor s'a crescut în mare parte în oraș. Armonie între amândouă nu există, cauza este fluctuația grabnică a inteligenței orașenesci. Sânt dar' Cernăuți și orașele bucovinene expresia țerii și a agronomiei? Nu! Când ar fi Toader Murilă și Tanasie Basarescu cei mai mari comercianți în Cernăuți și Procopie Savan cu George Purcel cei mai mari proprietari de casă, atunci am pute' dice, că Cernăuți sânt expresia Bucovinei. Când însă Moische Itzigstein cu Henrik Goldblatt, cari au venit din Galiția, sânt cei mai mari comercianți, și Mendel Durickstein cel mai mare proprietar de case, nu poate să fie vorba, că Cernăuți sânt expresia satelor bucovinene. Ei au fost străini, și acum, deși sânt împământeniți în țeară, n'au încetat de a fi străini. Toate nisuițele poporenilor români ei nu le pricep, și de nu le convin, le pricep a le declara ca periculoase statului, ca tendențe separatistice. Românul n'are pentru ei nici o însemnătate și e în ochii lor dușmanul lor. Să fie în țeară după voia poporului român, ar fi periclitarea orașenilor, ruinarea existenței acestor bogătari. Este aici deci armonie? Sânt Cernăuți expresia țerii și reprezintă acest oraș starea productivă a țerii? este o țeară în țeară, ce necontentit se ostese între olaltă.

(Va urma.)

Cronică.

Numire în justiție. La propunerea ministrului reg. ung. de justiție Maiestatea Sa a numit jude la tribunalul reg. ung. din Sibiu pe Nicolae Tavaszy, subjudele judecătorei cereuale din Turda.

Transferări în justiție. Transferați au fost: judecătorul dela tribunalul din Murăș-Oșorhei George Ciati în aceeași calitate la tribunalul din Deva, judele cercual din Reghinul-săsesc baronul Oscar Conradsheim la tribunalul din Seghedin, ear' judele cercual din Cohalm Andreiu Vén la tribunalul din Sibiu.

Contra reslăririi holerei. Ministrul de interne a trimis jurisdicțiilor următoarea ordo-

nanță: „Holera se lătește în cea mai mare parte prin colecțiuni, vânderea și transportarea obiectelor, mai ales a vestmintelor întrebuințate, albituri de pat și de trup, precum și a altor obiecte ce au venit în atingere cu persoane îmbolnăvite de holera, sau cu persoane, cari au murit de boala aceasta. Deși există un circular din anul 1873 Nr. 33.251, care apriat interdicte vânderea și licitarea articolelor mai sus amintite, ear' asupra desinfecării și nimicirii obiectelor întrebuințate de indiviți îmbolnăviți sau morți de holera, dispun SS-fii 34 și 35 ai instrucțiunilor de holera, ear' dacă s'ar ține aceste dispozițiuni cu strictețe, atunci ar fi exclusă ori-ce primejdie a lăririi holerei, totuși mă aflu silit cu privire că, dacă normele citate numai odată nu se țin, ar fi primejdie pentru lăriră holerei. Pentru o satorire mai mare a siguranței am hotărît în conțelegere cu ministrul de comunicațiune, industrie și agronomie, a interdicte în orașe și comune, unde s'a constatat ivirea holerei prin autorități, colectarea și transportarea obiectelor din cestiune, mai cu seamă însă a rizelor. Totodată încunoșcințez jurisdicțiunile, că ministrul c. r. austriac de interne a exmis o asemenea interdicte jurisdicțiilor de sub cercul seu de competență, și a satorit ca condiție pentru importarea articolelor amintite din Ungaria, unde domnesce de present holera, ca acele obiecte să fie provădute cu un certificat de nebănueală edat de un oficiu de prima instanță, ear' încât privește rizele trebuie a se constata, că provin din ținuturi unde nu există holera, căci altcum vor fi retrimise. Asupra cărora încunoșcințez jurisdicțiunile pentru a lua cunoscință și a face dispozițiunile de lipsă. Budapesta, 17 Noemvrie 1886. Tisza m. p.“

Vot de neîncredere patriarhului Angyelic. În cercuri sârbesci se face o mișcare, care țintesce a îndemna comunele bisericesci sârbe, să îndrepte patriarhului Angyelic voturi de neîncredere. Diarul din Neoplanta „Zastava“ desvoaltă o agitație jurnalistică foarte viuă pentru scopul acesta, și afirmă mai ales, ca poporul sârbesc să dovedească, că e serios îngrijit de autonomia sa bisericească, căci numai în cazul acesta se poate aștepta, să se respecte pretutindenea drepturile lui garantate prin lege.

Primirea tăbacului, care s'a produs cu încuviințarea statului pentru erar, se începe la oficiile competente cu 1 Decemvrie n. și se urmează până în 1 Ianuarie n. 1887.

Ciocnire de trenuri. În 21 l. c. n. s'a întâmplat pe la 10 oare înainte de ameași, o ciocnire de trenuri pe calea ferată din Valea Crișului. Un tren avea adevă să treacă la locul acela pe șinele căii ferate ungare de stat, dar' acestea n'au fost bine întocmite și locomotiva mergea cu toată puterea așa, încât trenul a lovit de 15 vagoane, cari stăteau lângă casa de încălțit a căii ferate Arad-Csanád. Ciocnirea a fost cumplită, așa încât mai multe vagoane au fost sfărâmate, trenul însă a avut noroc așa, încât afară de locomotivă nu s'a stricat nimic. Paguba cauzată cu această ciocnire se urcă la 4000—5000 fl.

Crisă teatrală și în Dobrițin. Până și Dobriținul, cel mai maghiar oraș se luptă cu susținerea teatrului național maghiar. Acum dl Bosznay, fiindu-i sarcinile prea mari, s'a retras, și un consorțiu a primit direcția teatrului. Și apoi să se mai susțină teatre maghiare prin orașe ca Timișoara, Șopron etc.!

Cehii și cestiunea bulgară. „Narodni Listy“ precisează punctul de privire cehic față cu cestiunea bulgară astfel: „Delegații cehi trebuiau să declare sincer și adevărat, că ei nu pot afla vre-o vină din partea Rusiei, ear' în procedera Rusiei de până acum, nu pot afla ceva ce ar jigni interesele Austro-Ungariei, și de aceea numai într-un atât voesc a sprigini pe contele Kálnoky, încât împlinindu-și acesta promisiunea, va încerca a mijloci o împăcare între Bulgaria și Rusia, și nu se va amesteca în afacerile interne ale Bulgariei. Delegaților Matus și Rieger (delegații cehiei) le-ar fi fost datorința a declara: Rusia nu voescă nici măcar a-i pleca un pâr Bulgariei, ci mai mult voescă numai a împedea, ca din această țeară să nu se formeze o jucărie pentru intrigi străine, și că sângele slav, ce s'a vârsat în Balcani, să nu fi curs de geaba.

Dl Alexandri, ministrul plenipotențiar al României în Franția, precum anunță „Le Figaro“, întorcându-se în Paris, a reluat direcțiunea legațiunii române. Dl Alexandri se reîntoarce din București cu mai multe decorațiuni date de guvernul regal mai multor învățați profesori și înalți funcționari francezi. Dl Pasteur a primit marel-cordon al Stelei României, domni Gragnon, prefectul poliției; François Charnes, directorul afacerilor politice dela ministrul afacerilor străine, decorațiunea de mare oficer al Coroanei României; d-nii Beudant, decan al facultății de medicină; Georges Perrot, membru al institutului, director al scoalei normale; Grancher, profesor la facultatea de medicină au primit crucea de comandor a Coroanei României.

Almanachul literar ilustrat pe 1887 din editura zelosului stabiliment grafic din București, Socecu & Teclu a apărut în ajustarea elegantă, precum e cunoscută din anul trecut. Vom face o dare de seamă.

Secretarul privat al prințului Alexandru — dl Menges, care a rămas și după

plecarea prințului Alexandru din Bulgaria, acum se află în călătorie înspre Germania, și de present petrece în Viena. Fostul consilier bulgar de cabinet, a voit să aștepte deciziunea Sobraniei, și după-ce a regulat toate afacerile private ale prințului Alexandru, a părăsit și dînsul — cel din urmă din suita prințului Alexandru — Bulgaria.

O delegațiune bulgară, care merge în Germania spre a vorbi cu principele Alexandru de Battenberg, a sosit în București. În capul delegațiunii este dl Zaharia Stoiannoff.

Demonstrații anticlericale. Din Vinzenza se scrie: Reuniunea catolică a lucrătorilor de aici, cari au eșit alaltăieri cu steaguri și musică pentru a sărbători un eveniment de al reuniunii, a fost întâmpinat din partea publicului cu fluerături și strigăte: „Jos cu vaticanul! Jos cu clericali!“ Membrii reuniunii au fost siliți a-și lăpăda distincțiunile. Conductul a trebuit să se disoalve, ce nu s'a putut întâmpla fără încercări. Temându-se excese mai mari, a fost adusă miliție. În urma atitudinii amenințătoare a publicului au fost siliți militarii a se folosi de săbii. Și cavaleria a fost chemată, cărui 'a succedat a împrăscia masele. Tulburarea între popor e mare.

Prorociri de timp în iarna aceasta. Meteorologii nu prorocesc cevași plăcut pentru iarna aceasta. După părerea lor se așteaptă o iarnă lungă, aspră și cu multă nea. Cu toate aceste numai pe la Crăciun își va desvolta iarna toată puterea ei. După aceste prorociri iarna va decurge cam în următorul chip: Luna lui Noemvrie va fi în mare parte noroasă, turbure și neguroasă, parte cu ploaie și vifor; între aceste vor fi și câteva zile senine și frumoase. După un ger aproape de opt zile urmează zile mai călduroase cu vânt lin, ear' mai târziu zile viforoase. Cătră sfârșitul lunii se apropie un al doilea period de ger, urmat de ninsoare, care ajunge până în primele zile ale lui Decemvrie, însă și acest ger numai de un frig cumpătat și se simțesce în Germania-de-Sud. Timpuri viforoase urmează zile umede și reci, negură deasă și ploaie. Earăși scade temperatura începând cu 17 Decemvrie — dimineața și seara — la câteva graduri sub nulă, dar' ear' alungă vânturi line de mare gerul, care se va apropia. Urmează apoi zile noroase și ploaie. Diua Crăciunului va aduce probabil vreme noroasă sau vreme pe jumătate senină cu aplicare spre ploaie. În grabă după aceasta ear' va urma ger mare mai cu seamă noaptea și apoi se stabilește un ger mai îndelungat împreunat cu ninsoare, și asprindu-se frigul, durează această vreme aproape în întreaga lună a lui Ianuarie. În a treia parte a lunii lui Noemvrie timp moale în părțile Dunării-de-jos. Acolo urmează apoi ger mare cu temperatura de 23°—24° C. sub nulă. Nea mare acopere pământul în decursul lui Decemvrie în Moldova, Bosnia, Sârbia, Bulgaria și se lătește până la sfârșitul lui Decemvrie și preste Dardanele. Pe la 10 Decemvrie e acoperit cu nea și vârful Parnasului.

Adunarea generală a reuniunii femeilor române din Brașov.

Cetim în „Gaz. Trans.“ din Brașov:

Conform §-lui 8 al statutelor, care prescrie, ca în fiecare an în luna lui Noemvrie 7/19, adevă în ziua onomastică a Maiestății Sale, a Împărătesei și Reginei Elisabeta, care e patroana reuniunii, să se țină adunarea generală, — se întruniră membrele reuniunii în sala de desemn a scoalelor noastre centrale la 3 oare după prânț.

D-na prezintă Maria Săcăreanu a deschis adunarea cu un discurs, în care arătă însemnătatea reuniunii pentru educațiunea fetițelor noastre, invită pe on. membre, ca să spriginească și mai departe reuniunea și pofind prosperare reuniunii încheia, urând Înaltei Patroane și augustei case domnioare mulți ani fericiți.

După aceea urmă raportul comitetului despre activitatea sa în decursul anului expirat, din care reproducem aici următoarele puncte mai însemnate:

1. Comitetul a răspuns subvențiunile votate de adunarea generală trecută în sumă de 1000 fl. v. a.
 2. Societatea de lectură a domnișoarelor române din Brașov a dat o reprezentațiune teatrală, care a adus câștig curat 81 fl. 31 cr. v. a. în favorul internatului reuniunii.
 3. La sărbătorile Crăciunului a provădut comitetul 11 eleve sărace cu încălțăminte necesară.
 4. Făcându-se în vara trecută o expoziție industrială a orașului Brașov, a fost invitată și reuniunea noastră a expune lucruri de mână, comitetul a stăruit ca vre-o 40 de membre și scoala reuniunii să concurgă la această expozițiune.
 5. Comitetul în ședința comună cu eforia scoalelor a ales pe d-na Elena Rusu ca profesora provisoră pentru instruirea lucrului de mână la scoala de fetițe de aici.
 6. Din aspectul cassei se vede, că averea reuniunii este astăzi de 40,925 fl. 21 cr. v. a.
- Întreg raportul comitetului se ia spre sciință. Comitetul presentă după aceea un raport special despre înființarea internatului reuniunii. Din acest raport se vede, că comitetul în cele mai multe ședințe ale sale s'a ocupat cu această afacere; se așterne mai departe planul, pe baza căruia s'a organizat internatul.
- Extragem din acest plan numai următorii paragrafi, cari merită a fi aduși la cunoscință publică, și adevă:

§. 2. Arată ce se învață în internat: a) pregătirea a tot felul de mâncări; b) spălatul și călcatul a tot felul de rufe; c) cusutul la mașină de lengerii și vestminte; d) torsiul de lână, țesătură pentru trebuințele casei — industria de casă; e) cultura de legumi; f) învățături igienice.

§. 3. Arată ce fetițe se primesc și adevă: a) fără plată se primesc fetițe sărace, care vor fi absolvat 3—4 clase primare în etate de 13 ani împliniți. Aceste fetițe se vor provăde cu toate cele necesare în îmbrăcăminte, în încălțăminte și în alimentare. Ele vor provăde toate serviciile interne; b) cu plată de 10 fl. pe lună se primesc parte fetițe de acele, care au absolvat clasele primare și vor să se califice în cele cuprinse în §. 2; parte de acele, care prelângă această calificare vor să continue învățămîntul la vre-una din scoalele din loc. Plata se face anticipativ pe fiecare lună. Pentru această plată se prestă instrucțiunea arătată în §. 2 și alimentarea.

La §-ul 3 s'a primit următorul amendament: ca să fie admise și fetițe de acele, care să vină numai preste și să se primească instrucțiunea, ce se dă în internat. Aceste fetițe să prânzească aci, pentru aceea să plătească o taxă, care se va satori decătră comitetul reuniunii. Aceste fetițe trebuie să fie însă de aici din Brașov.

Din raport se vede mai departe că, conform anunțului publicat în „Gazeta Transilvaniei“ internatul s'a deschis la 25 August a. c. și astăzi are internatul 7 eleve cu plată și 3 fără plată. Dirigentă este d-na Maria Bellu.

În ceea-ce privește arangiamentul intern comitetul arată, că spre scopul acesta a contribuit:

1. Societatea de lectură a domnișoarelor române venitul curat al unei reprezentațiuni teatrale în sumă de 81 fl. 31 cr. v. a.
2. D-na Elena Sotiru o oglindă.
3. D-na Maria Zănescu o mașină mare de cusut.
4. D-na Ecaterina Pușcariu două mese lungi îmbrăcate în mușama și două bănci de scoală.
5. D-na Elena Filitsiu născută Radovici un șifoner, un divan, o oglindă cu ramă de aur, în memoria răposatului ei tată.
6. D-na Maria Popea un șifoner.
7. D-na Agnes Dușoiu trei pânzături și 12 ștergare.
8. D-na Zoe Conțescu 6 ștergătoare de păhare.
9. D-na Zoe Damian 12 ștergătoare de talere.
10. D-na Susana D. Irimie 6 ocale de lână spălată și 150 de verde.
11. D-șoara Aurelia Secărean o masă de bucătărie.

Acestor donătoare le exprimă comitetul și adunarea mulțumita sa.

În fine punându-se la vot alegerea unei membre în comitetul reuniunii, se alege d-na Eufimia Chereiu.

Cu aceasta se încheia adunarea și terminând și noi această dare de seamă, nu putem recomanda din destul onor. membre ale reuniunii spriginirea noului internat, pentru-ca să prospereze și să aducă cu timpul fructe binefăcătoare pentru neamul nostru românesc.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

(De ieri.)

Cluj, 24 Noemvrie. (Întârziat. *) Procesul de presă al „Tribunei“. Declarați vinovați amândoi acușaii. Albini opt zile închisoare și zece florini, Slavici trei zile închisoare și zece florini pedeapsă. Amândoi patruzeci de florini pentru „Kultur-egylet“.

(De azi.)

București, 25 Noemvrie n. „Monitorul oficial“ desminte, că la turburările electorale din Botoșani mai multe persoane ar fi fost ucise și rănite. Cercetarea a constatat, că numai un singur individ, care n'a fost alegător, a fost rănit de un glonț de revolver, prin urmare nu din partea trupelor, ci de agitatori.

Berlin, 25 Noemvrie n. Reichstag-ul s'a deschis. Mesagiul de tron cuprinde un pasagi, în care se dice, că politica germană are de scop conservarea păcii și susținerea unirii tuturor puterilor; politica germană se va folosi spre atingerea acestui scop de influența, ce o are Germania prin iubirea păcii, prin încrederea generală, prin neîmpărțesirea ei la cestiunile actuale și prin prietinia intimă a împăratului german cu cele două Curți vecine.

Sofia, 25 Noemvrie n. În contra profesorului scoalei militare căpitan Tepaviciaroff s'a făcut aretare, că ar fi prevorbit pe mai mulți cadeți, spre a inscena o revoltă. Comandantul de piață a dispus arestarea lui Tepaviciaroff, desarmarea cadeților și cercetare rigoroasă.

*) Această depeșă a fost dată în Cluj ieri la 2 oare 5 minute d. am. și a sosit aici la 6 oare 10 minute d. a., ear' noi am primit-o la 6³⁰ oare seara. Publicul cetitor poate deci judeca, cine poartă vina, că abia astăzi le putem împărțai rezultatul procesului nostru de presă. — Red. „Tribunei.“

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Aurel Popa

Economic.

Piața din Sibiu, 23 Nov. Grâu hectolitru 74—80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.30, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.30, până fl. 4.10...

Târgul de râmători în Steinbruch. In 23 Nov. n. s'a notat: ungueresci bătrâni grei 39.— cr. până 40.— cr. ungueresci grei, tineri 41.1/2 cr. până 42.1/2 cr. de mijloc...

LOTERIE.

Tragerea din 24 Noemvrie st. n. Sibiu: 73 46 84 59 87.

Cursul pieței din Sibiu

Table with 2 columns: Item (Hârtie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci) and Price (Cump., 8.38 vënd., 11.15, 10.15, 1.17 1/2)

Bursa de București.

Table with 4 columns: Item (Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Acț. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, Impr. oraș. București, Scrișuri fonciare urbane (5%), Schimb 3 luni, Societ. const., Aur) and Price (Cump., 93.1/2 vënd., 94.1/4, 87, 266, 1020, 35, 85, 25-18 3/4, 104, 17)

Bursa de Budapesta

din 24 Noemvrie st. n. 1886.

Table with 2 columns: Item (Renta de aur ung. 6%, 4%, 5%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.) and Price (104.45, 93.80, 152.—, 99.65, 127.—, 117.—, 104.50, 104.50, 104.50, 104.50, 105.—, 98.75, 123.50, 125.—, 83.90, 84.90, 114.50, 138.50, 772.—, 300.95, 287.9.)

Bursa de Viena

din 24 Noemvrie st. n. 1886.

Table with 2 columns: Item (Renta de aur ung. 6%, 4%, 5%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.) and Price (104.60, 93.75, 152.25, 99.50, 117.25, 104.70, 104.70, 104.75, 104.75, 104.60, 105.50, 99.—, 123.50, 125.80, 83.90, 84.80, 114.65, 139.—, 882.—, 301.—, 290.10, 5.93, 9.95, 61.72 1/2, 125.85)

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“

în Sibiu,

fundată în anul 1868

[286] 33

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobiliile etc. b) pe vieța omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Table with 2 columns: Suma asigurată pe viață (în a. 1869—1882 fl. 481,950.41, în a. 1883 „ 34,761.25, în a. 1884 „ 24,778.08, în a. 1885 „ 35,702.29) and Suma asigurată pe viață (în a. 1869—1882 fl. 315,301.91, în a. 1883 „ 32,843.10, în a. 1884 „ 40,084.13, în a. 1885 „ 35,843.24)

1,001.264 fl. 41 cr.

Conform bilanțului pentru 1885 fondurile de rezervă și garanție se urcă la 580.233 fl. 66 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cismădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Large table with multiple columns showing train schedules between various stations: Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapesta, Copșa mică-Sibiu, Sibiu-Copșa mică, Cucerdea-Oșorheiu-Regh.-săs., Regh.-săs.-Oșorheiu-Cucerdea, Simeria (Piski)-Petroșeni, Petroșeni-Simeria (Piski), Arad-Timișoară, Timișoară-Arad, Ghiriș-Turda, Turda-Ghiriș. Includes times for different train types (Tren mixt, Tren accelerat, etc.) and notes.